

Krisztus hatalma

Köszöntés: „Halljátok az Úr igéjét, akik tisztelitek igéit: Honfitársaitok, akik gyűlölnek és kitaszítanak benneteket az én nevem miatt, ezt mondogatják: Mutassa meg dicsőségét az Úr, látni akarjuk örömtöket! Ők azonban szégyent vallanak (Ézs 66, 5).” Ámen.

Gyülekező ének: 28. zsoltár: „Hozzád kiáltok kegyes Uram, ...”

Fennálló ének: 490. dicséret 1. verse: „Igaz Bíró nagy Úristen...”

Fő ének: 490. dicséret: 2-9. versei: „Krisztus, hívek megtartója...”

Köszöntés: „Bizony, bizony, mondom nektek: ha a földbe vetett búzaszem nem hal meg, egymaga marad; de ha meghal, sokszoros termést hoz. Aki szereti az életét, elveszti; aki pedig gyűlöl az életét e világon, örök életre őrzi meg azt (Jn 12, 24-25).” Ámen.

Lekció: Lukács evangéliuma 20. fejezete 1-8. verse: *„Történt az egyik napon, amikor a templomban tanította a népet, és hirdette az evangéliumot, hogy odaléptek a főpapok és az írástudók a vénekkel együtt, és megkérdezték tőle: Mondd meg nekiünk, milyen hatalommal cselekszed ezeket, vagy ki adta neked ezt a hatalmat? Ő pedig így válaszolt nekik: Én is kérdezek tőletek valamit, mondjátok meg nekem: Vajon János keresztsége mennyből való volt-e vagy emberektől? Ők pedig így tanakodtak egymás között: Ha azt mondjuk, mennyből, azt fogja mondani: Akkor miért nem hittetek neki? Ha pedig azt mondjuk, emberektől, az egész nép megkövez minket, mert meg van győződve arról, hogy János próféta volt. Ezért azt felelték neki, hogy nem tudják, honnan való. Erre Jézus így szólt hozzájuk: Én sem mondom meg nektek, milyen hatalommal cselekszem ezeket.”*

Előima: Drága Urunk, köszönjük Neked, hogy Te hatalommal beszéltél Isten országáról ezen a földön és nem úgy, mint az írástudók és a farizeusok. Ma is csak érdemedbe, kegyelmedbe, irgalmadba kapaszkodva jövünk Eléd életünk lejtőiről és kérünk, hogy lábunk alatt a talajt Te egyenesítsd ki. Megvalljuk Előtted, felséges Urunk, hogy görbék vagyunk, mint a paragrafus, törvénykezésünk megöli szívünket és Igédet is holt betűvé formálja, amikor táplálkozni kellene. Drága Jézusunk, taníts meg ma Lelked által önmagunkba tekinteni, úgy vizsgálj meg bennünket, ahogyan csak Te tudsz. Adj igaz bűnbánatot. Adj erős kötést szövetséged által, hogy bűnvallásunk, hitvallásunk remény- és örömteljes legyen, amelyben véghez megy a megtisztulás, a teljes átadás, a lélek igaz levegővételére sor kerül, hiszen Te vagy az út, az igazság és az

élet. Találj meg ma bennünket ott és abban, amiben vagyunk. Adj megértenünk hatalmad igaz voltát, elfogadni azt és megmártózni örök szeretettedben, amely nem változik és ugyanaz marad. Kérünk, változtass meg minket erőteljesen és adj nekünk imádó szívet, amelyben egyedül csak Te lakozol, Atya, Fiú, Szentlélek Isten. Formálj szolgálóddá szenvedésed által Krisztusunk, változtass rúttá és csúffá, hogy megutáljam bűneimet, hogy egyedül csak Te Rád nézzek, keresztedre tekintsek, Aki Szép voltál, és értem, miattam és helyettem, mindent felvállaltál. Véredel moss meg, válj áldott kenyérré, táplálékká szent házadban Szentleked ereje által, hogy higgyek Benned most és mindörökké. „Jöjj, királyom, Jézusom, szívem íme, megnyitom.” Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 292. dicséret 5. verse: „E nagy királynak nálam is záloga...”

Textus: Lukács evangéliuma 20. fejezete 2. verse: *„és megkérdezték tőle: Mondd meg nekünk, milyen hatalommal cselekszed ezeket, vagy ki adta neked ezt a hatalmat?”*

Vasárnapot ünneplő keresztyén gyülekezet, drága testvéreim az Úr Jézusban!

Jézus tanít és evangéliumot hirdet a népnek. Izráel népe pedig fogékony az Igére. Izráel népe hallgatja az Úr szavát. Izráel népe nem tömeget alkot, hanem néppé formálódik az Atya újszövetségét elfogadva és továbbadva. Lukács nem hiába népről beszél ellenben Márk evangélistával. Lukács az igehallgató közösséget Isten népének, választott nemzetségnek tekinti. Krisztusnak pedig ez az állandó szolgálata: *„naponként tanított a templomban (Lk 19,47).”* Nap mint nap a templomban van. Őt nem lehet eltántorítani a szolgálattól. Őt nem lehet kizökkenteni a szolgálatból. Őt nem lehet megakadályozni, hogy a templomban Isten Igéjét, az örömhírt közvetítse. Jézus Izráel igaz és valódi tanítója. Történt az egyik napon, tehát Jézusnak mindennapja egy forma és Őt mindig a szolgálat mezején találjuk. Isten országának a hirdetése állandó felkészült őrző-védő szolgálat. Nem lehet mással foglalatoskodni, amikor Isten az Ő ügyét, Igéjét a szívbe írja. A nagytanács tagjai: a főpapok, az írástudók és a vének, együttesen vannak Jézus előtt. Egy hivatali delegáció áll Krisztus és Isten népe előtt és hivatalosan járnak el. Úgy tüntetik fel magukat, mint akik a Jézussal való szent

ellenállás megtestesítői. Jézussal szemben, miközben Jézus értük is ott van a templomban és tanít. Krisztussal ellenben, miközben Krisztus értük felvállalja a főpapi tisztséget és szolgál felénk. Hasogatja az Igét. Jézus demonstrálja Isten szeretetét. A nagytanács demonstrálja hatalmát. Jézus beszél az Úr irgalmas tetteiről. A nagytanács megjelenése azonban Jézus egy tettét vesz célba, mégpedig a templom megtisztítását. Tetemrehívás következik. Első üzenete Isten Igéjének felénk ma éppen ezzel. Krisztus szeretetével átítatott élet a miénk vagy hatalommal átítatott életet élünk? Ha Krisztus szeretete vezér, akkor az evangélium hirdetése a főfeladatunk. Ha a hatalomgyakorlás a cél, akkor törvényeskedünk. Törvény vagy evangélium? Evangélium vagy törvény? Erre irányul a hatalmaskodók kérdése is: *Mondd meg nekünk, milyen hatalommal cselekszed ezeket, vagy ki adta neked ezt a hatalmat?*” Jézus jeruzsálemi bevonulása nem mindennapi, ezt el kell ismernünk. Jézus sírása Jeruzsálem felett nem mindennapi, ez is tény. Jézus templomtisztítása nem mindennapi és bizony összefügg a tanító hivatal végzésével. Milyen joggal tanítasz a templomban? Milyen joggal lépsz fel úgy, mint Izráel Messiása? Milyen joggal szolgálsz a nép felé? Milyen joggal viseled az igehirdetés szolgálatát? Jézus tanítása ugyanis eltért mindentől. Egyedi volt. Az Ő szava hatalommal bírt, és emberileg megmagyarázhatatlan, sőt felfoghatatlan, mint a kapernaumi eset, ahol a zsinagógában tanított: *„ők pedig álmélkodtak tanításán, mert szavának hatalma volt (Lk 4,32).”* Jézus nem törvényt magyaráz, hanem evangéliumot hirdet. Az evangélium *„Isten hatalma az minden hívőnek üdvösségére, először a zsidóknak, majd pedig a görögöknek. Mert abban Isten a maga igazságát nyilatkoztatja ki hitből hitbe, amint meg van írva: „Az igaz ember pedig hitből fog élni (Róm 1,16-17).”* Pál apostol Isten hatalmáról beszél, az pedig nem más, mint a szánkba adott isteni szó. Ha az Úr rád bízta az üzenetet, tolmácsold. Krisztus nem tud, más lenni mint az Atya. Krisztus küldött. Ha pedig krisztusi vagy, akkor küldött vagy te magad is, drága testvérem. De Jézus nem demonstrál semmit, nem védekezik,

nem is oktat ki senkit, nem is akar hatalommal fellépni, csak rákérdez egy nagyon sarkalatos pontra Izráel történelméből, ami őket és hatalmukat alapjaiban romba dönti. Keresztelő János személye, Aki szintén nem volt felszentelt szolgája Izráel népének és mégis a nép a nagy várakozás közepette úgy gondolta, hogy ő a Messiás. De Ő magától minden hatalmat elutasított és a nép hamis látását teljesen kiforgatta: *„Mivel a nép reménykedve várakozott, és szívükben mind azt fontolgatták, vajon nem János-e a Krisztus, János így válaszolt mindenkinek: Én vízzel keresztelek titeket, de eljön az, aki erősebb nálam, és én arra sem vagyok méltó, hogy saruja szíját megoldjam: Ő majd Szentlélekkel és tűzzel keresztel titeket, kezében szórólapát lesz, és megtisztítja szérűjét: csűrétbe hordja gabonáját, a pelyvát pedig megégeti olthatatlan tűzzel (Lk 3,15-17).”* Az Úr erősebb, mint János. Krisztus hatalmasabb, mint János. A nép pedig elfogadta János keresztségét és Istennek tulajdonította ezzel az igazságot (ld. Lk 7,29-30), de a törvénytudók elutasították János keresztségét és a bűnbánat keresztségét nem vették fel, így ellene mondtak Isten akaratának. A Hatalmas Úr akaratát teljesen elutasították. Sőt még Jézus is felvette a János keresztségét, és aki ott volt hallhatta a menny bizonyágtételét a mennyei szeretett Fiúról. (ld. Lk 3,22) Jézus kérdése pedig úgy van feltéve, hogy szinte készlet az Igen és a nem válaszokra. Itt már most állást kell foglalni, sőt ez a válasz Jézushoz való viszonyulásukat kifejezi. A nagytanács azonban szinte tanakodik és tanácskozik, úgy megszeppent Jézus kérdésétől. Belső vívódások. Nagy taktikák sorozata indul meg, hiszen a nép előtt nem mindegy, hogyan válaszolunk egyöntetűen. Ők jól tudják, hogy Jézus mit vár tőlük. Ők tisztában vannak, hogy most húzta őket csőbe Krisztus, a Király, Aki nemcsak Keresztelő János szerint erősebb, mint ők, hanem az Ige alapján áll meg előttük. Ha azonban elismerik hibájuk, vétküket, hatalmuk elillan. Beismerő vallomást vár tőlük Krisztus. Azt várja, hogy nézzenek szembe önmagukkal. Önvizsgálatra hívja őket. A másik oldalon nem mondhatják azt sem, hogy Keresztelő János szolgálata emberi szolgálat volt, mert a nép prófétaként tisztelte

őt. Aki ezt megkérdőjelezte, annak volt félnivalója, mégpedig a néptől. Sarokba szorította őket Krisztus. Nem tudják a választ. De ezzel a neutrális „nem tudjuk”-kal csak a saját hitetlenségüket és képmutatásukat mutatják fel. Félelem van bennük kijelenteni az igazságot. Drága Testvérem! Félsz vagy élsz? Aki fél, annak nincs mit ítélni Jézus felett. Szolgálatát csak őszinte szívvel, bűnvallással lehet elfogadni. Azok, akik félnek Jézustól, azok elítélik, de akik Tőle hallják és Átala látják az evangéliumot, azok felszabadulnak és Isten Fiaivá lesznek. Jézust nem elítélni, hanem szerető kegyelmében megmártózni, elfogadni, egyedül Belé kapaszkodni, nem hivatkozni a hatalommal, hanem feladni mindent, ami megkötöz és kimondani: „Vétkeztem!” A félelem a néptől. A félelem a tömegtől görcsössé tesz és egy olyan neutralitást, közömbösséget ajándékoz, amiben nincs élet. Az evangélium Krisztus által azonban felszabadító erő, hajtás, akarás, amelyben az ember már nem védekező állaspontot tanúsít, hanem harcol Krisztus ügye mellett hirdetve a Hatalmas tetteit, amit elvégzett az én életemben. Nem áll meg, unszolja az Ige. Nem torpan meg, hanem erőt kér, házról házra, szívről szívre jár, mert szívében már nem a „nem tudom” uralkodik, hanem az a meggyőződés, hogy Jézus él és uralkodik mindörökkön örökké. Nem az a kérdés, milyen hatalommal, hanem az, hogy a Hatalmas Isten erejével lép fel, és úgy válik lelki kenyérré, hogy önmagát áldozza fel. Nem kérdéses, hogy Ő az Isten Fia, Ő az Isten Báránya, Aki elveszi a világ bűneit. Hatalommal cselekszik és ma is képes szíveket és életeket magához vonzani, felemelni, mert aki látja Őt lelki szemei előtt fán függeni, az nem átkozottat lát Benne, hanem áldottat, aki jön az Úrnak nevében. Jön, hatalommal jön és hirdeti azt a csodát, azt az örömhírt, azt az evangéliumot, amely Isten hatalma, nem pedig emberek hatalmaskodása. Isten nem ember. A mi Istenünk egyedüli Úr. Éppen ezért, nem az számít, hogy milyen a külsőd, hanem AZ, HOGY MI ÁRAD A BENSŐDBŐL. Mélység mélységet szólít. Létedbe hasít Jézus válasza, én sem mondom meg, pedig Ő mindent megmondott és megcselekedett. Annak tárja fel Isten szerető titkát, aki

valóban szívvel-lélekkel hallgatja Őt, akit megtisztíthat és magához ölelhet. Fogadd el hittel és meggyőződéssel a Hatalmas Isten végakarátát. Ámen.

Utóima: „Ha pedig mint Atyákat hívjátok őt segítségül, aki személyválogatás nélkül ítél meg mindenkit cselekedete szerint, szent félelemmel éljétek földi vándorlásotok idején, tudva, hogy nem veszendő dolgokon, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg atyáitoktól örökölt hiábavaló életetekből, hanem drága véren, a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak a vérén (IPt 1,17-19).“

„Gondold meg, Jákób mindezeket, mert te, Izráel az én szolgám vagy! Én formáltalak, az én szolgám vagy te, Izráel, nem feledkezem meg rólad! Eltörlöm hűtlenségedet, mint a felleget, vétkeidet, mint a felhőt. Térj meg hozzám, mert megváltottalak (Ézs 44,21-22)!“

„mégpedig Isten igazsága a Jézus Krisztusban való hit által minden hívőnek. Mert nincs különbség, mivel mindenki vétkezett, és nélkülözi Isten dicsőségét, Isten ingyen igazít meg az ő kegyelméből a Krisztus Jézusban lett váltság által (Róm 3,22-24).“

„Fekvőhelyemen is rád gondolok, minden őrváltáskor rólad elmélkedem. Mert te voltál a segítségem, szárnyad árnyékában ujjongok. Ragaszkodik hozzád lelkem, jobboldal támogatsz engem (Zsolt 63,7-9).“

„minden jó adomány és minden tökéletes ajándék onnan felülről, a világosság Atyjától száll alá, akiben nincs változás, sem fénynek és árnyéknak váltakozása. Az ő akarata szült minket az igazság igéje által, hogy mintegy első zsengeje legyünk teremtményeinek (Jk 1,17-18).“

„Örüljön az ég, örvendjen a föld, és mondják el a népeknek, hogy uralkodik az Úr (IKrón 16,31)!“

„hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieiké, földieké és föld alattiaké;... (Fil 2,10).“ **Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...**

Adakozás: „Tudjuk pedig, hogy aki szűken vet, szűken is arat, és aki bőven vet, bőven is arat (IIKor 9,6).“

Áldás: „Ő, az Úr a mi Istenünk, az egész földnek szólnak döntései (Zsolt 105,7).“ Ámen.

Záró ének: 468. dicséret: „Zengd Jézus nevét, zengd világ...”